

Bruxelles, den 1. februar 2017
(OR. en)

5478/17

**Interinstitutionel sag:
2012/0193 (COD)**

**DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76**

A-PUNKTSNOTE

fra:	Formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	5434/17
Vedr.:	Forslag til direktiv om strafferetlig beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser - Politisk enighed

1. Kommissionen forelagde den 12. juli 2012 et forslag¹ til direktiv om strafferetlig beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser.
2. Udkastet til direktiv tager sigte på at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning i den strafferetlige beskyttelse af Unionens finansielle interesser.
3. Rådet nåede den 6. juni 2013 til enighed om en generel indstilling til udkastet til direktiv², hvorved formandskabet fik et forhandlingsmandat til at indlede triloger med Europa-Parlamentet.
4. Europa-Parlamentet vedtog den 16. april 2014 sin førstebehandlingsholdning til udkastet til direktiv³.

¹ Dok. 12683/12.

² Dok. 10729/13.

³ Dok. 9024/14.

5. Efter syv triloger mellem 2014 og 2016 nåede formandskabet og Europa-Parlamentets repræsentanter, bistået af Kommissionen, den 30. november 2016 til enighed om den samlede kompromistekst, der findes i bilaget.
6. På et fælles møde, der blev holdt den 12. januar 2017, stemte Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT) og Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) om teksten til udkastet til direktiv, som den forelå efter de interinstitutionelle forhandlinger, og godkendte den. Formændene for de pågældende udvalg, Inge Gräßle og Claude Moraes, sendte en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanternes Komité, hvori det anføres, at de, såfremt teksten formelt videresendes til Europa-Parlamentet som Rådets førstebehandlingsholdning til dette lovgivningsforslag, vil henstille til medlemmerne af CONT- og LIBE-udvalget og efterfølgende til plenarforsamlingen, at de godkender Rådets førstebehandlingsholdning uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling, idet de to institutioners jurist-lingvister dog skal gennemgå teksten.
7. De Faste Repræsentanternes Komité henstillede på mødet den 25. januar 2017 til Rådet, at det når til politisk enighed om teksten til direktivet som gengivet i bilaget til denne note. Den cypriotiske, tyske, ungarske, irske, maltesiske og polske delegation erklærede i den forbindelse, at de ikke går ind for den nuværende kompromistekst.
8. Rådet opfordres derfor til at nå til politisk enighed om teksten til direktivet som gengivet i bilaget til denne rapport.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Revisionsret⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser angår ikke alene forvaltningen af budgetmidler, men omfatter også alle handlinger, der skader eller truer med at skade Unionens aktiver samt medlemsstaternes aktiver, i det omfang de er relevante for Unionens politikker.

⁴ EUT C ... af ..., s.

- (2) Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995⁵, herunder de tilhørende protokoller af 27. september 1996⁶, 29. november 1996⁷ og 19. juni 1997⁸, ("konventionen") fastsætter minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor i forbindelse med svig til skade for Unionens finansielle interesser. Konventionen blev udarbejdet af medlemsstaterne, der konstaterede, at svig, der skadede Unionens indtægter og udgifter, i mange tilfælde ikke var begrænset til et enkelt land og ofte blev begået af kriminelle organisationer. På dette grundlag blev det allerede i den pågældende konvention erkendt, at beskyttelsen af Unionens finansielle interesser krævede, at svigagtig adfærd, der skadede disse interesser, blev forfulgt strafferetligt. Sideløbende blev Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁹ vedtaget. Denne forordning fastsætter generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende fællesskabsretten, mens der samtidig henvises til regler for de enkelte sektorer inden for dette område, svig som defineret i konventionen og anvendelsen af medlemsstaternes strafferet og straffesager.
- (3) For at sikre gennemførelsen af Unionens politik inden for beskyttelse af Unionens finansielle interesser, der er omfattet af harmoniseringsforanstaltninger som f.eks. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, er det vigtigt fortsat at tilnærme medlemsstaternes strafferet ved at komplettere den beskyttelse, som forvaltningsretten og civilretten yder mod de mest alvorlige former for svigagtige handlinger på dette område, og samtidig undgå uoverensstemmelser både inden for og mellem disse retsområder.

⁵ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

⁶ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

⁷ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

⁸ EFT C 221 af 19.7.1997, s. 11.

⁹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

- (4) For at beskytte Unionens finansielle interesser er det nødvendigt at fastlægge en fælles definition af svig, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde og omfatter svigagtig adfærd til skade for Den Europæiske Unions almindelige budgets (Unionens budgets) indtægter, udgifter og aktiver, herunder finansielle transaktioner såsom låntagnings- og långivningsaktiviteter. Ved begrebet alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem som fastsat ved Rådets direktiv 2006/112/EF forstås de mest alvorlige former for momssvig, navnlig karruselsvig eller svig i forbindelse med forsvundne forhandlere og momssvig inden for rammerne af en kriminel organisation, som skaber alvorlige trusler mod det fælles merværdiafgiftssystem og dermed mod Unionens budget. Lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem bør betragtes som alvorlige, hvis de har tilknytning til to eller flere EU-medlemsstaters område, er et resultat af svigagtige ordninger, hvor disse lovovertrædelser begås på en struktureret måde med det formål at udnytte det fælles merværdiafgiftssystem uretmæssigt, og hvor den samlede skade, der er forvoldt som følge af lovovertrædelserne, overstiger en tærskel på 10 mio. EUR. Ved begrebet "de samlede skader" forstås den samlede skønnede skade, der er forvoldt mod både de berørte medlemsstaters finansielle interesser og mod Unionen som følge af hele den svigagtige ordning. Dette omfatter ikke renter eller sanktioner. Dette direktiv har til formål at bidrage til bestræbelserne på at bekæmpe disse former for kriminalitet.
- (4a) Når Kommissionen gennemfører budgettet inden for rammerne af delt eller indirekte forvaltning, kan den overlade opgaver vedrørende budgetgennemførelsen til medlemsstaterne eller overdrage dem til agenturer eller organer, der er oprettet i medfør af traktaterne, eller til visse andre enheder eller personer. I alle disse tilfælde bør Unionens finansielle interesser være omfattet af samme beskyttelsesniveau som under Kommissionens direkte forvaltning.
- (4b) I dette direktiv forstås ved udgifter vedrørende offentlige indkøb alle udgifter i forbindelse med offentlige kontrakter som fastlagt i artikel 101, stk. 1, i forordning nr. 966/2012¹⁰ om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (5) Unionens lovgivning om hvidvaskning af penge finder fuld anvendelse på hvidvaskning af udbyttet fra de tilfælde af strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv. Der bør henvises til den pågældende lovgivning for at sikre, at den sanktionsordning, der indføres med nærværende direktiv, finder anvendelse på alle alvorlige tilfælde af strafbare handlinger rettet mod Unionens finansielle interesser.
- (6) Korruption udgør en særlig alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser og kan i mange tilfælde også være forbundet med svigagtig adfærd. Eftersom enhver offentligt ansat har pligt til upartisk at udvise dømmekraft og skøn, bør det at tilbyde bestikkelse med det formål at påvirke den offentligt ansattes dømmekraft eller skøn og det at tage imod en sådan bestikkelse være omfattet af definitionerne af korruption, uanset hvilke love eller forskrifter der finder anvendelse i den pågældende offentligt ansattes land eller internationale organisation.
- (7) Unionens finansielle interesser kan skades ved, at en offentligt ansat, der har til opgave at forvalte midler eller aktiver, det være sig med ansvar herfor eller i en tilsynsfunktion, misbruger midler eller aktiver til et andet end det tilsigtede formål, hvorved Unionens finansielle interesser skades. Det er derfor nødvendigt at indføre en præcis definition af strafbare handlinger, der omfatter en sådan adfærd.
- (8) Med hensyn til passiv korruption og misbrug af midler er der behov for at indføje en definition på offentligt ansatte, som omfatter alle, der virker i offentlig tjeneste, uanset om de har en officiel offentlig funktion i Unionen, i medlemsstaterne eller i tredjelande. Privatpersoner er i stigende grad involveret i forvaltningen af EU-midler. For i passende omfang at beskytte EU-midlerne mod korruption og misbrug af midler bør definitionen af "offentligt ansat" derfor også omfatte personer, der ikke har en officiel offentlig funktion, men ikke desto mindre er udnævnt og på en tilsvarende måde virker i offentlig tjeneste vedrørende EU-midler som f.eks. kontrahenter, der forvalter sådanne midler.
- (9) For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, skal begrebet "forsætlighed" gælde alle de elementer, der udgør disse handlinger. Hvorvidt en handling eller undladelse er forsættelig, kan udledes af objektive faktiske forhold. Strafbare handlinger, der begås af fysiske personer, og som ikke kræver forsætlighed, er ikke omfattet af dette direktiv.

- (10) Direktivet forpligter ikke medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner, som består af fængselsstraffe for personer, der har begået strafbare handlinger, som ikke er af grov karakter, i tilfælde hvor der i henhold til national lovgivning foreligger en formodning om forsætlighed.
- (11) Nogle handlinger til skade for Unionens finansielle interesser er i praksis ofte nært forbundet med de lovovertrædelser, der er omfattet af EUF-traktatens artikel 83, stk. 1, og EU-lovgivning vedtaget på grundlag heraf. Bestemmelserne herom bør derfor formuleres på en måde, der sikrer sammenhæng mellem denne lovgivning og dette direktiv.
- (12) I det omfang en adfærd, der kan tilskrives juridiske personer, også kan skade eller true Unionens finansielle interesser, bør disse juridiske personer kunne holdes ansvarlige for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger, når de er begået på deres vegne.
- (13) For at sikre en ensartet beskyttelse af Unionens finansielle interesser med foranstaltninger, der virker afskrækkende overalt i Unionen, bør medlemsstaterne desuden fastsætte visse regler om straff typer og strafniveauer for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger. Disse straffe bør ikke være mere vidtgående, end hvad der står i et rimeligt forhold til den strafbare handling.
- (14) Eftersom dette direktiv fastsætter minimumsregler, står det medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde strengere regler for strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser.
- (15) Dette direktiv berører ikke en korrekt og effektiv iværksættelse af disciplinære foranstaltninger eller sanktioner, som ikke vedrører strafbare handlinger. Der kan ved domsfældelsen af en person for en af de i dette direktiv definerede strafbare handlinger tages hensyn til andre former for sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, og som den pågældende person allerede har fået pålagt for den samme handling. For alle andre sanktioner bør *ne bis in idem*-princippet i fuldt omfang respekteres. Dette direktiv indebærer ikke nogen kriminalisering af handlinger, som ikke også er underlagt disciplinære sanktioner eller andre foranstaltninger truffet over for en tilsidesættelse af en tjenstlig forpligtelse, hvor sådanne disciplinære sanktioner eller foranstaltninger kan iværksættes over for den pågældende.

- (16) For fysiske personer bør sanktionerne i visse tilfælde fastsætte en maksimal strafferamme på mindst fire års fængsel. De bør som minimum omfatte tilfælde, som indebærer betydelige forvoldte skader eller opnåede fordele, hvor skaderne eller fordelene anses for betydelige, når de andrager mere end 100 000 EUR. De medlemsstater, hvis retssystemer ikke i lovgivningen udtrykkeligt fastsætter en grænseværdi for betydelig skade eller fordel som grundlag for en maksimumstraf, bør sikre, at deres domstole tager behørig højde for omfanget af skaden eller fordelene ved fastsættelsen af sanktioner for svig og svigagtige lovovertrædelser. Direktivet forhindrer ikke medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om andre elementer, der viser en lovovertrædelses alvorlige karakter, for eksempel hvis skaden eller fordelene er potentiel, men af en meget betydelig karakter. For lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem er tærsklen for, hvornår en lovovertrædelse bør anses for betydelig, dog, i overensstemmelse med direktivet, 10 mio. EUR.

Det er nødvendigt at indføre mindsteniveauer for maksimale fængselsstraffe med henblik på at sikre en ensartet beskyttelse af Unionens finansielle interesser overalt i Unionen. Disse sanktioner vil virke stærkt afskrækkende på potentielle kriminelle i hele Unionen.

- (17) Medlemsstaterne bør sikre, at strafbare handlinger begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA¹¹ betragtes som en skærpende omstændighed i overensstemmelse med de gældende regler i deres retssystemer. De bør sikre, at dommerne kan tage hensyn til den pågældende skærpende omstændighed, når de dømmer lovovertrædere, idet dommerne dog ikke er forpligtede til at tage hensyn til disse skærpende omstændigheder. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at fastsætte den skærpende omstændighed [...], når de strafbare handlinger som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA betragtes som en særskilt overtrædelse i den nationale lovgivning og kan føre til et skærpet sanktionsniveau.

¹¹ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

- (18) Navnlig i betragtning af den mobile karakter, der kendetegner ophavsmændene til strafbare handlinger rettet mod Unionens finansielle interesser og udbyttet af dem, samt den komplicerede og grænseoverskridende karakter af de undersøgelser, som dette medfører, bør alle medlemsstater fastlægge deres jurisdiktion for at kunne imødegå disse aktiviteter. Medlemsstaterne bør derved sikre, at deres jurisdiktion også omfatter tilfælde, hvor en strafbar handling er begået ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra deres område.
- (18a) I betragtning af muligheden for flere forskellige jurisdiktioner for grænseoverskridende strafbare handlinger, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, bør medlemsstaterne sikre, at *ne bis in idem*-princippet respekteres i fuldt omfang ved anvendelsen af den nationale lovgivning, der gennemfører dette direktiv.
- (19) Medlemsstaterne bør vedtage de regler om forældelsesfrister, der er nødvendige for at kunne imødegå ulovlige aktiviteter til skade for Unionens finansielle interesser. I tilfælde af strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimal strafferamme på mindst fire års fængsel, bør forældelsesfristen være mindst fem år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået. Dette berører ikke de medlemsstater, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse.

- (21) Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samt andre regler i henhold til EU-lovgivningen, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹² om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), er det nødvendigt på passende vis at sørge for samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen for at sikre en effektiv bekæmpelse af de i dette direktiv definerede strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, herunder udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen samt den tekniske og praktiske bistand fra Kommissionen, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for til at lette koordineringen af deres efterforskning.

Kommissionens bistand bør ikke medføre, at Kommissionen deltager i de nationale myndigheders efterforskning af og retsforfølgning i konkrete straffesager. Revisionsretten og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for institutioner, organer og agenturer, bør underrette OLAF og andre kompetente myndigheder om ethvert forhold, som kan betragtes som en strafbar handling i henhold til dette direktiv, og medlemsstaterne bør sikre, at de nationale revisionsorganer som defineret i artikel 59 i forordning nr. 966/2012¹³ gør det samme i overensstemmelse med artikel 8 i forordning nr. 883/2013.

- (22) Kommissionen bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at efterkomme direktivet. Rapporten kan om nødvendigt ledsages af forslag, der tager den eventuelle udvikling i betragtning, navnlig hvad angår finansieringen af Unionens budget.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (23) Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995¹⁴ og de tilhørende protokoller af 27. september 1996¹⁵, af 29. november 1996¹⁶ og af 19. juni 1997¹⁷ bør erstattes af dette direktiv for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (23a) For så vidt angår anvendelsen af artikel 3, stk. 4, litra d), i direktiv 2015/849 bør henvisningen til grov svig, som skader Unionens finansielle interesser, som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, fortolkes som svig, som skader Unionens finansielle interesser som defineret i artikel 3 og i artikel 7, stk. 3, eller for så vidt angår lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem i artikel 2, stk. 2, i nærværende direktiv.
- (24) En korrekt gennemførelse af dette direktiv i medlemsstaterne indebærer, at personoplysninger behandles af de kompetente nationale myndigheder og udveksles dels mellem medlemsstaterne, dels mellem de kompetente unionsorganer. Behandling af personoplysninger på nationalt plan mellem kompetente nationale myndigheder bør reguleres af gældende ret. Udveksling af personoplysninger mellem medlemsstater bør ske under overholdelse af kravene i Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA¹⁸. I det omfang personoplysninger behandles af Unionens institutioner, organer, agenturer og kontorer, skal disse overholde bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁹ og de gældende regler om tavshedspligt i forbindelse med forundersøgelser.

¹⁴ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

¹⁵ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

¹⁶ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

¹⁷ EFT C 221 af 19.7.1997, s. 11.

¹⁸ Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (25) Den tilsigtede afskrækkende virkning af strafferetlige sanktioner kræver særlig forsigtighed med hensyn til de grundlæggende rettigheder. Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i især Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, erhvervsfriheden, retten til at arbejde og retten til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til effektive retsmidler og retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og sanktioner samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (ne bis in idem). Dette direktiv lægger vægt på at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (25a) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre omgående inddrivelse af beløb, der er blevet uretmæssigt udbetalt, og overførelse af dem til Unionens budget, uden at dette berører de relevante sektorspecifikke EU-regler om finansielle korrektioner og inddrivelse af uretmæssigt anvendte beløb.
- (25b) Administrative foranstaltninger og sanktioner spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette direktiv fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at anvende og gennemføre administrative EU-foranstaltninger og sanktioner i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

- (25c) Dette direktiv bør forpligte medlemsstaterne til i deres nationale lovgivning at fastsætte strafferetlige sanktioner for de former for svig og svigagtige strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som dette direktiv finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke skabe forpligtelser med hensyn til anvendelsen af sådanne sanktioner eller andre tilgængelige retshåndhævelsesordninger i konkrete sager. I princippet kan medlemsstaterne fortsat sideløbende anvende administrative foranstaltninger og sanktioner inden for det område, som direktivet dækker. Ved anvendelsen af den nationale lovgivning, der gennemfører dette direktiv, bør medlemsstaterne dog sikre, at pålæggelsen af strafferetlige sanktioner for strafbare handlinger i overensstemmelse med dette direktiv og af administrative foranstaltninger og sanktioner ikke medfører en overtrædelse af chartret om grundlæggende rettigheder.
- (25d) Dette direktiv bør ikke påvirke medlemsstaternes kompetencer til at strukturere og organisere deres skattemyndigheder, som de ønsker, med henblik på at sikre korrekt fastsættelse, beregning og opkrævning af merværdiafgift samt effektiv gennemførelse af momslovgivningen.
- (26) Dette direktiv finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne om ophævelse af de immuniteter, der er fastsat i traktaten, protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, Domstolens statut og gennemførelsesbestemmelserne hertil samt tilsvarende bestemmelser i national ret. I forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv i national ret og anvendelsen af den nationale ret, der gennemfører dette direktiv, bør der tages fuldt hensyn til disse privilegier og immuniteter, herunder respekt for medlemmernes frie mandat.
- (27) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes generelle strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.

- (28) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningen af den krævede indsats bedre nås på unionsplan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (29) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (30) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (31) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Afsnit I: Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastlægge minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor til bekæmpelse og forebyggelse af svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser med henblik på at bidrage effektivt til en stærkere beskyttelse mod kriminalitet, der skader disse finansielle interesser, i overensstemmelse med gældende EU-ret på dette område.

Artikel 2

Definition af Unionens finansielle interesser og direktivets anvendelsesområde

1. Ved "Unionens finansielle interesser" forstås i dette direktiv alle indtægter, udgifter og aktiver, som er opført på, opnået gennem eller tilfalder:
 - a) Unionens budget
 - b) budgetterne for institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet i henhold til traktaterne eller de budgetter, disse direkte eller indirekte forvalter og overvåger.
2. For så vidt angår egne indtægter hidrørende fra moms finder dette direktiv kun anvendelse i tilfælde af alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem. I dette direktiv anses lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem for alvorlige, hvis de i artikel 3, stk. 1, litra d), definerede forsætlige handlinger eller undladelser har tilknytning til to eller flere EU-medlemsstaters område, og den samlede skade udgør mindst 10 mio. EUR.
3. Skattemyndighedernes struktur og funktion i medlemsstaterne berøres ikke af dette direktiv.

Afsnit II: Strafbare handlinger i relation til svig til skade for Unionens finansielle interesser

Artikel 3

Svig til skade for Unionens finansielle interesser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at svig til skade for Unionens finansielle interesser udgør en strafbar handling, når det begås forsætligt. I dette direktiv forstås ved "svig til skade for Unionens finansielle interesser":

- a) for så vidt angår udgifter, der ikke vedrører offentlige indkøb, enhver handling eller undladelse vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører misbrug eller tilbageholdelse af midler eller aktiver fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt, med samme følgerkning eller
 - iii) misbrug af sådanne midler til andre end deres oprindelig tilsigtede formål
- b) for så vidt angår udgifter vedrørende offentlige indkøb, enhver handling eller undladelse vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører misbrug eller tilbageholdelse af midler eller aktiver fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt, med samme følgerkning eller
 - iii) misbrug af sådanne midler til andre end deres oprindelig tilsigtede formål, der skader Unionens finansielle interesser;
- i det mindste når de begås med henblik på at sikre gerningsmanden eller en anden en ulovlig gevinst ved at skade Unionens finansielle interesser.

- c) for så vidt angår andre indtægter end egne indtægter hidrørende fra moms, jf. litra d), enhver handling eller undladelse vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører en uretmæssig formindskelse af indtægterne til Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt, med samme følgerkning
 - iii) misbrug af en lovligt opnået fordel, med samme følgerkning.
- d) for så vidt angår egne indtægter hidrørende fra moms, enhver handling eller undladelse, der begås som led i grænseoverskridende svigagtige ordninger i forbindelse med:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige momsrelaterede erklæringer eller dokumenter, som medfører en formindskelse af indtægterne til Unionens budget
 - ii) manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt, med samme følgerkning
 - iii) fremlæggelse af korrekte momsrelaterede erklæringer med henblik på svigagtigt at dække over manglende betaling eller stiftelse af uretmæssige krav på tilbagebetaling af moms.

Artikel 4

Svigagtige strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hvidvaskning af penge, jf. artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849²⁰, som omfatter ejendom hidrørende fra de af nærværende direktiv omfattede strafbare handlinger, udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at passiv og aktiv korruption kan straffes som strafbare handlinger, når de begås forsætligt.
 - a) I dette direktiv forstås ved "passiv korruption", at en offentlig ansat direkte eller gennem en mellemmand fordrer eller modtager en fordel af en hvilken som helst art for sig selv eller tredjemand eller accepterer et løfte om en sådan fordel mod at handle eller undlade at handle i overensstemmelse med sine pligter under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller kan skade Unionens finansielle interesser
 - b) I dette direktiv forstås ved "aktiv korruption", når nogen direkte eller gennem en mellemmand lover, tilbyder eller yder en offentligt ansat en fordel af en hvilken som helst art for denne selv eller en tredjemand, mod at denne handler eller undlader at handle i overensstemmelse med sine pligter under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller kan skade Unionens finansielle interesser.

²⁰ EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at misbrug af midler, når det er begået forsætligt, udgør en strafbar handling.

I dette direktiv forstås ved "misbrug af midler", når enhver offentligt ansat, der direkte eller indirekte har til opgave at forvalte midler eller aktiver, forpligter eller udbetaler midler eller anvender eller tilegner sig aktiver i strid med deres tilsigtede formål, og som skader Unionens finansielle interesser.

4. I dette direktiv forstås ved "offentligt ansat":

- a) enhver EU-embedsmand eller national embedsmand, herunder enhver national embedsmand fra en anden medlemsstat og enhver national embedsmand fra et tredjeland.

- i) Ved "EU-embedsmand" forstås:

enhver, der har status som tjenestemand eller kontraktansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte

enhver, som af medlemsstaterne eller af en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for Den Europæiske Union, og som dér udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Union.

Med forbehold af bestemmelserne om privilegier og immuniteter i protokol nr. 3 og 7, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, sidestilles medlemmer af de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne, samt personalet i disse organer med EU-tjenestemænd, for så vidt vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union ikke finder anvendelse på dem.

ii) Ved "national embedsmand" forstås en tjenestemand eller en anden person, der virker i offentlig tjeneste som defineret i nationalret i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor personen varetager hvervet.

For så vidt angår retsforfølgning, der er indledt af en medlemsstat, og der involverer en embedsmand i en anden medlemsstat eller en national embedsmand fra et tredjeland, er førstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af "national embedsmand", i det omfang denne definition er forenelig med national ret.

Udtrykket "national embedsmand" omfatter enhver person, der bestrider et udførende, administrativt eller retsligt hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Enhver person, der bestrider et lovgivende hverv på nationalt, regionalt og lokalt plan, sidestilles med en national embedsmand

- b) enhver anden person, der er udnævnt og virker i offentlig tjeneste, der omfatter forvaltning af eller afgørelser om Unionens finansielle interesser i medlemsstaterne eller tredjelande.

**Afsnit III: Almindelige bestemmelser om strafbare handlinger i relation [...] til
bekæmpelse af svig til skade for Unionens finansielle interesser**

Artikel 5

Anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til at begå en af de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå en af de i artikel 3 og artikel 4, stk. 3, omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for enhver af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten på egen hånd eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person på grundlag af:
 - a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) en beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person under denne juridiske persons myndighed at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, til fordel for den juridiske person.
3. Juridiske personers ansvar efter stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der har begået de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser eller har et strafferetligt ansvar herfor i henhold til artikel 5.
4. Ved "juridisk person" forstås i dette direktiv enhver enhed, der i henhold til gældende lov har status som juridisk person, med undtagelse af statslige eller offentlige organer, der udøver statsmyndighed, samt offentlige internationale organisationer.

Artikel 7

Sanktioner for fysiske personer

1. For så vidt angår fysiske personer sikrer medlemsstaterne, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser straffes med en maksimumstraf, der omfatter fængsling.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser straffes med en maksimal strafferamme på mindst fire års fængsel, når de indebærer betydelige skader eller fordele. Skaderne og fordelene i forbindelse med de i artikel 3, litra a), b) og c), og artikel 4 omhandlede strafbare handlinger anses for betydelige, når de andrager mere end 100 000 EUR. De skader og fordele ved strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), og omfattet af artikel 2, stk. 2, formodes altid at være betydelige.

Medlemsstaterne kan også fastsætte en maksimal strafferamme på mindst fire års fængsel på grundlag af andre alvorlige omstændigheder i henhold til national ret.

4. For de i artikel 3, litra a), b) og c), og artikel 4 omhandlede lovovertrædelser, hvor den samlede skade ikke overstiger 10 000 EUR eller den vundne fordel ikke overstiger 10 000 EUR, kan en medlemsstat anvende andre sanktioner end strafferetlige sanktioner.
5. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders ret til at træffe disciplinære foranstaltninger over for offentligt ansatte.

Artikel 8

Skærpende omstændighed

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det betragtes som en skærpende omstændighed, når en i artikel 3, 4 eller 5 omhandlet lovovertrædelse er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Artikel 9

Mindstesanktioner for juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer med strafansvar efter artikel 6 kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende, herunder indenretlige eller administrative bøder og eventuelt andre sanktioner såsom

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller varig udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer
- c) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed

- d) anbringelse under retsligt tilsyn
- e) likvidation efter retskendelse
- f) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udbytte af og redskaber benyttet til de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser kan indefrysnes og konfiskeres. De medlemsstater, der er bundet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU²¹ om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, deltager i henhold til nævnte direktiv.

Artikel 11

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat [...] træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin jurisdiktion for de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser, når:
 - a) overtrædelser helt eller delvis er begået på dens territorium
 - b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin jurisdiktion for de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser, hvis gerningsmanden er omfattet af personalevedtægten eller af ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte på gerningstidspunktet. Hver medlemsstat [...] kan undlade at anvende eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder anvende jurisdiktionsreglerne i dette stykke og skal underrette Kommissionen herom.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

3. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktionskompetence med hensyn til de i artikel 3, 4 og 5 nævnte overtrædelser, der er begået uden for dens område, når
 - a) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted på dens område
 - b) handlingen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted på dens område, vinding, eller
 - c) gerningsmanden er en af dens embedsmænd, der handler som led i sine tjenesteplichter.

[...]. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra ofret på gerningsstedet eller en anmeldelse fra den stat, på hvis område lovovertrædelsen blev begået.

Artikel 12

Forældelse af overtrædelser til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser kan retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid efter, at disse overtrædelser blev begået, således at disse overtrædelser kan håndteres effektivt.
2. Medlemsstaterne træffer i tilfælde af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser, der kan straffes med en maksimal strafferamme på mindst fire års fængsel, de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at lovovertrædelserne kan retsforfølges og pådømmes i en periode på mindst fem år fra det tidspunkt, hvor overtrædelsen blev begået.
3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at de sikrer, at denne frist kan afbrydes eller suspenderes i forbindelse med bestemte handlinger.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre
- a) en straf på mere end et års fængsel, eller alternativt
 - b) en fængselsstraf i tilfælde af en lovovertrædelse, der kan straffes med en maksimal strafferamme på mindst fire års fængsel,
- og som er pålagt ved endelig domfældelse for en af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser på mindst fem år fra den endelige domfældelse. Denne varighed kan omfatte forlængelser af forældelsesfristen som følge af afbrydelse eller suspendering.

Artikel 13

Inddrivelse

Dette direktiv er ikke til hinder for inddrivelse.

- i) på EU-plan af beløb, der er blevet uretmæssigt udbetalt som følge af en af de i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser
- ii) på nationalt plan af ikkebetalt moms som følge af en af de i artikel 3, stk. 1, litra d), og artikel 4 og 5, omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 14

Forholdet til andre gældende EU-retsakter

Anvendelsen af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder efter EU-retten, især artikel 4 og 5 i forordning nr. 2988/95, eller efter national ret vedtaget til opfyldelse af en specifik forpligtelse efter EU-retten berører ikke dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer, at den korrekte og effektive anvendelse af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder, der ikke kan sidestilles med strafferetlig forfølgning, og som er fastsat i EU-retten eller nationale gennemførelsesbestemmelser hertil, ikke i urimelig grad påvirkes af retsforfølgning indledt på grundlag af nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.

Afsnit IV: Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Samarbejde mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen

(Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig)

1. Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaterne, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen, inden for rammerne af deres respektive beføjelser, om at bekæmpe de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser. Kommissionen og, hvor det er relevant, Eurojust yder med henblik herpå enhver teknisk og praktisk bistand, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for for at lette koordineringen af deres efterforskning.
2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan, inden for rammerne af deres beføjelser, udveksle oplysninger med Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en effektiv indsats mod de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder tager i hvert enkelt tilfælde hensyn til fortrolighedskravene og reglerne om databeskyttelse. Med forbehold af national lovgivning om adgang til oplysninger kan en medlemsstat, når den giver Kommissionen oplysninger, med henblik herpå fastsætte bestemte betingelser for, hvordan disse oplysninger må anvendes enten af Kommissionen eller en anden medlemsstat, til hvilken oplysningerne måtte blive videregivet.
- 2a. Revisionsretten og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for institutioner, organer og agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, eller for revision af budgetter, der forvaltes og revideres af institutionerne, underretter OLAF og andre kompetente myndigheder om ethvert forhold, som de måtte få kendskab til under deres mission, og som kan betragtes som en af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale revisionsinstitutioner gør det samme.

Artikel 16

Erstatning af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995 med de tilhørende protokoller af 27. september 1996, 29. november 1996 og 19. juni 1997 ("konventionen") erstattes herved for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, med virkning fra [anvendelsesdatoen efter artikel 17, stk. 1, andet afsnit]. For de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til konventionen som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest [to år efter vedtagelsen] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18

Rapportering og vurdering

1. Kommissionen forelægger senest [24 måneder efter fristen for gennemførelse af direktivet] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv.
2. Med forbehold af de rapporteringsforpligtelser, der er fastlagt i anden EU-lovgivning, sender medlemsstaterne årligt følgende statistikker vedrørende de i artikel 3-5 omhandlede lovovertrædelser til Kommissionen, såfremt de er tilgængelige på centralt niveau i den berørte medlemsstat:
 - a) antallet af indledte straffesager, antallet af afviste sager, antallet af sager, der er afsluttet med frifindelse, antallet af sager, der er afsluttet med domfældelse, og antallet af verserende sager
 - b) de beløb, der er blevet inddrevet efter straffesagerne, og de anslåede skader.
3. Kommissionen forelægger senest den ... [60 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af indvirkningen af den nationale lovgivning, der gennemfører dette direktiv, på forebyggelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser. Kommissionen tager hensyn til rapporter i henhold til stk. 1 og 2.

Kommissionen vurderer også senest 36 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv og på grundlag af oplysninger indsamlet fra medlemsstaterne med hensyn til det generelle mål om at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser,

- om tærsklen i artikel 2, stk. 2, er hensigtsmæssig
- om bestemmelserne om forældelse i artikel 12 er tilstrækkeligt effektive
- om dette direktiv effektivt imødegår tilfælde af svig i forbindelse med offentlige udbud,

og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

De i dette stykke omhandlede rapporter ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag, der kan indeholde en specifik bestemmelse om svig i forbindelse med offentlige udbud.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand